

ચં. રાજ અને સતી ગુણવલ્લી નાટકનાં ગાયનો [પંચાંકી]

જેનીરાસ ઉપરથી.

ગુજરાત નિતિપ્રયોદક નાટક મંડળીને માટે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શા. પ્રેમચંદ વીરચંદ.

અમદાવાદ

પાનકોરને નાકે ધાંચીનીવાડીમાં

“એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ”માં

નથુભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપ્યાં.

કોપીરાષ્ટના સર્વે હક સ્વાધીન લીધા છે માટે
પ્રસિદ્ધ કરનારની રજા શીવાય કોઈએ બજવવું નહિ.

મૂલ્ય રૂ૦—૩—૦

અર્પણપત્રિકા.

રા. સા. શેઠ ત્રીકમલાલ વાડીલાલ.

(ગિતી.)

ચતુર વિચિક્ષણુ વાણી, વળિ ચપળતા ચિત તણી નાણી;
પુસ્તક પ્રેમે અર્પું, શ્રેષ્ઠ શ્રીમાળી ગુણ તણા ખાણી.
જૈન ધર્મપર પ્રિતિ, આણી આપોછો આશ્રય આપ;
તવ ઈચ્છુ હું પોતે, રહો અવિચળ આપ તણી છાપ.
નૃપતિ આભાપુરનો, ચંદ્ર અને વળી ગુણાવળી રાણી;
તે પુસ્તકની સંગે, આપું નામ હું ગુણુ ગ્રાહક નાણી.

(હરિગીત છંદ.)

સદ્ગ્રંથ જ્ઞાતિ આપનીમાં, બુદ્ધિશાળી છો ધણા;
પ્રતિનિધી ગિરીરાજ પેઢી, હાલમાં છો તે તણા.
વળી સ્વરાજ અમદાવાદની, પ્રજના કમીશનર હાલ છો;
રતિચંત, શ્રેષ્ઠ મહંત ત્રિકમલાલ વાડીલાલ છો.

મુ. અમદાવાદ

શામળાની પોળ.

{

હી. સેવક

{ શા. પ્રેમચંદ. વીરચંદ.

ચં. રાજ અને સતી ગુણાવલો. નાટકના પાત્રો.

- ચંદ્રરાજ.....આમાપુરી નગરીનો રાજ.
વીરમતી.....ચંદ્રરાજની શાવકી માતા.
સુશ્રુદ્ધી.....ચંદ્રનો પ્રધાન.
ગુણાવળી.....ચંદ્રની પટરાણી.
કનકરથ.....સીંહણપુરીનો રાજ.
કનકાવતી.....કનકરથની પટરાણી.
હીંસક.....કનકરથનો પ્રધાન.
મકરધ્વજ.....વીમળાપુરીનો રાજ.
પ્રેમલાલચ્છી.....મકરધ્વજની પુત્રી.
સુમતી.....મકરધ્વજનો પ્રધાન.
સીવકુમાર.....નટનો સરદાર.
સીવમાળા.....સીવકુમારની પુત્રી.
મંત્રીઓ.....મકરધ્વજના પ્રધાનો.
નગરજનો જોગણુ વિગરે ખીજ પાત્રો.

ચંન્નરાજ અને સતી ગુણાવલી

નાટ્યનાં ગાયનાં.

અંક ૧ લો.

મંજળાચરણ.

સર્વે પાત્રો.

રાગ કલ્યાણ.

શ્રી વિશ્વેશ્વરા, પ્રભુ શાંતિ સુંદરા,

જન્મથી જનોની મારી વારી તે ત્વરા. ઐ ટક.

પોડસમા જન પંચમચક્ર, દ્વય પદવી ધરનાર;

વિશ્વસેન અચિરા સુતવર વિભૂ, જય જય જય કરનાર. શ્રી ૦ ૧

પોસહમાં પારેવાને પ્રભુ, શરણે રાખ્યો સૂર;

તીમ મુજ તત્વગાન દો ત્રાતા, અતી કરણા કરી કિર શ્રી ૦ ૨

શાંતિકરણ સુખમરણ હરણ દુઃખ, જગત ઠરણ જનરાજ;

ચરણ સેવથી મરણ ટળે વળી, તરણ તારણ છો જીહાજ; શ્રી ૦ ૩

પચુપતી તુંહી પ્રભુપતી તુંહી, તુંહી પીતાંબર દેવ;

માત તાતને વ્રાત મીત્ર તુંહી, જપ જપું અહમેવ. શ્રી ૦ ૪

પીતાંગી નીરનાંગી પાવન, અધમ ઉધારણ આપ;

તાપ તણા પરીતાપ કાપ તું, શીવસુખ આપ અમાપ, શ્રી ૦ ૬

ગજલ કલ્યાણ,

અંદરાજ—છોડી ગયા ક્યાં આમ સમે; મને આપશું;

દીધો શું છેલ્લે દયા ન આવીશું. છોડી. ૧

ગન મુઝાય માદરૂં મહા શોકમાં,
કાધું અરે ઓ નિદેય કામશું. છોડી. ૨
આવી મળોરે આ પળે સીરતાજરે,
દુખના વીશ્રામ કતાં હાંમ શું. છોડી. ૩
જનમ જનમ શુન માનુમે તેરા

(ચંદરાજ ગમગીનમાં જન્ય છે.) કુમરી.

અરે ઈશ્વર આ શું બનાવ બન્યો, પ્રીય માતને તાત ગયાં તજીને;
ધરી ભેષ ભૂમીપર ધર્મ શુર, વીચર્યા વનમાં સુગતી સજીને. ૧
હવે વાત વિગાતને હાથ વસે, સંગાથે રેવું પડશે સમજીને;
કર્યો નાથ અરે ઉતપાત ખરે, નવી રાખ્યું મહા દુઃખ તે વરજીને. ૨

દુહો.

શું કરીએ હવે સાલીગાનો, વીજોગ કેમ વેડાય;
વિગાત વસે વસવું વળી, એ દુઃખ અધીકું થાય. ૧

વીરમતી— બનઝારો. (ચંદ પ્રતે વીરમતીનું કહેલું)

સુત શોકતૂર છો બારી, મને વાત કહો વીસારી,
શું એવી વીમાસણ આવી, ઉભો કેમ મુખ કજ કરમાવીરે;
બદો લાડકડા જાડું વારી મુને વાત કહો. ૧

કેતો ઈંદ્રતાણું ઈંદ્રાસન, આણી આપું તુમને તાંનરે.

કેતો પરણાવું સુરની કુમારી. મુને. ૨

કેતો અશ્વ તપનરથ કેરો, તુમ એસવા લાવું બક્ષેરોરે;

બાધું નવગૃહને બંધ બારી મુને. ૩

કેતો રીહી કુબેરની આણી, બરું બંડારમાં વદ વાણીરે;

ધરું કનકગીરી કર ધારી. મુને. ૪

વચ્છ વચન લોપીશ તમારું, મન ધાર્યું કરીશ સહું તારૂરે;

નહી જોઈશ પુઠું તું ગારી મુને. ૫

કોઈ વીણુ કહે કરીશ ન કામ, પુરી પાડીશ મનની હામરે;

રેખ જાણુતો નહી તું લવારી મુને.૬
હું રાચી છું રસવેલી, વળી વીરચી વીખની વેલીરે,
ચીંતા ચીતથી દે તું ચીસારી મુને. ૭

અંદરાજ — કુખ્યો આજ તાપ.

મુજ વાત હે સુણો માતજ, સીરતાજ ગરીબનીવાજરે,
કિમકેલુ લોપું તુમારો હું; જાણું રૂઢ્યે રાજ ધીરાજરે, મુ. ૨
તુમે માત તાત તદ્રુપછો, અન્નદાતા ઈશ્વર રૂપ છે;
બીડ બાંજવા બડભૂપ છો, ત્રાતા તુમ હાથે છેલાજરે મુ. ૨
હું છું શેર અન્ન તણો ધણી. સર્વ રાજ્ય તુમારું સીરામણિ;
છે કૃપા શીશુપર તુમ તણી, સિધ્યાં સધળાં કાજરે મુ. ૩
ગુણાવલી. (વીરમતીને આવતી જોઈને)

માઠ.

પધારો બાઈજી પનોતાંરે, ધણી ખંભારે ખમા,
ટળ્યાં પાતીક મુખડું જોતાંરે, ધણી ખંભારે ખમા.
આજ ઘડી આનંદનીરે, દીવાળીનો દીન;
સોને સુરજ ડોળીઓ, પ્રગટયાં પુરવ પુન્યરે. ધણી. ૧
કલ્પવ્રતા પ્રગટી ધરેરે, ફળીઓ છે કલ્પવૃક્ષ;
ધન ધન કામ કુંભ મુજ મળીઓ, ચીંતામણી પરતદારે. ધણી ૨
બાઈજી મેરૂથકી આજ મોટી, કરી મુજને કૃતાર્થ;
સદ્ગુણ જન્મ થયો સૂરત નીહાળી, સીધ્યા સધળા સ્વાર્થરે. ધણી. ૩
વીરમતી (અકળાઈશ માં તું આવડી બધીરે મારી આલી
વાતે કરો મર્મ લેશના વિચારચો લાડી,
મદ વિશે તું રાતી માતી મનરેજી.

અણસારો અધુરનો થયે સમજે જે મારી લાડી,

જન્મમાં વિરલા છે એવા જનરેણ;

મેળવવું ધન મૂરખ ધારે સોહકુંદે લાડી,

દોહીલું છે જાણપણું જેહરેણ.

રૂપથી ન રીઝે કોઈ ગુણથી રીઝે લાડી,

આવળકુશમપેરે જાણો તે હરેણ, ૨

વસન પેહેરી ઓઢી જાણો ખાંપાંન લાડી,

ક્યાંથી હોય બુદ્ધિ કણ એકરેણ.

કવચિત્ આતુરી કદીક જોઈ તો શું લાડી,

કાંમમેદ વેધક લહે વિવેકરેણ. ૩

જાણતી હશે જે કોઈ પ્રીત રીત લાડી,

ખોલતાં મેં પારખી તુજ આતુરીરેણ.

ફાગટ ફૂલમાં ફરે છે તું હમેશ લાડી,

ફળવી નથી તેં કામાતુરીરેણ ૪

ગુણાવલી—

રાગ સદર.

એમ શું ઉચારો આપ અકલવંત બાઈ,

છેક કેમ મુખ ગણી મુજરેણ;

જાણું છું હું સહુથી ડાહી જન્મમાંરે બાઈ,

મોટમ શું વખાણું મુખે પુજરે. ૧

તુમ તનય જેવો ત્રણ જીવનમાં નર નહીરે બાઈ,

દ્રષ્ટીએ ન દેખ્યો ગુણવંતરેણ;

અવતાર એથી ધન્ય મારો હું ગણું છું બાઈ,

પામીઓ પુણ્યવંત એહ કંતરેણ. ૨

દીનના દયાળ લાલ તાર તાર તાર

પતાઓ—(હાથ જોડી) હ્યારો આપ કાર્ય આજ કરીને સીધતાઈ,
દાસ ખાસ પાસ ખડા, ખીરદવંત ખાઈ. ઉ. ૧

વીરમતી—આજ કામદેવો એવું, જલદી કરો જઈ,
ધનની ધોરધટાથી, ઘો વાદલ છવાઈ. આજ. ૨
સૂર્ય છતાં અસ્ત જણી, રાજ આજ આવે.

વીમલપુરીએ જવા માટે, જરૂર તોજ ફાવે. આજ. ૩

દેવતાઓ—અંજળીનું જળ તરવું જોગ, તેવું આ છે કામ; !
નીમીસમાં વીકૃતિ માયા, આવીએ આપ ધામ. અં. ૪
તુને કુમલાજી અરવા.

અંદરાજ—ઊરવાત હ્યારીએજી ઉર. સચીયા મોરા ઉર વાત હ્યારી
કહું તે કર હવે શાશ્વ સત્વર. ઉર વાત. ૧

નીતી રીતી પ્રીતી પુરતી પ્રજાપર, રાખોરે સારી પર;

કપટી કુટીલ કુર ચુગલખોર ખરે નાંખોરે મારી. ઉ. ૨

દેશથી દુર કરો પાપીજનને, શીક્ષા દોને નીરધારી. ઉ. ૩

વીમળ કમળ જળહળતો જુમીપર જસ ઘોને વીસ્તારી. ઉ. ૪

પ્રધાન— રાગ. દેશની ગજલ.

અહો રાયજી આપ રાજ્યમાં, સુખથી વસે સહુ લોકરે;

પામે ન્યાય નીતીએથી અદલ ક્યાઈ લેશ વરતે ન શોકરે. અ.

કળાકૌશલથી દેશ ઉત્તી, પૂર નૂર ખની છે સનમતી;

પ્રીતી સંતતીમાં નહી બીતી, વીચરે છે આનંદ થોકરે. અ;

ગુણાવલી— (જોગી જોગન બનાકે કાધર ગયોરે.)

ધારા રાજ પધાયા મોટી મેર કરીરે,

આજ દીસો છો ઉચાટમાં. પ્યારા રાજ. ૧
 માલતીકુલ જ્યાં મુખ કમળાયું,
 તનું કંપે છે સ્વામી મા'રા કહો ખરીરે આજ દીસો છો. ૨
 વાતમળ ઘણું વેહેલા આવ્યા આજે,
 બહુ દાસી ઉપર દયા દીલ ધરીરે. આજ. ૩
 મુજને કહોજી કંથ સહુણા,
 એવી શું રે વીગાસણ ચીત ઠરીરે. આજ દીસો છો. ૪

ચંદ્રરાજ— ગરહગને દીલસનમકુ દીધા
 સાંભળ તું ચંદ્રાજને વીપરીરત આજની વાત,
 વરસ્યો છે મેહ વીણરતુમાં એ સઘજો ઉતપાત. સાં. ૧
 રીતળ વાયજે સમીર કોપ થયો આકૃર;
 મુજ કંપે કાય કોમળી સૌ શક્તી ગઈ છે દુર. સાં. ૨
 અવનીમાં અધકાર પસર્યો કેમ થાશે કીરતાર;
 રીત પરાભવ સાંત યાવા તું કર ઉપચાર આ વાર. સાં. ૩

અંક ૨ જો.

કનકાવતી— કહુ કયા ફલકકા સતાયારે હુમે .
 શું કહુંરે સખી સાંભળ શાણી, સહી અવિવેકી છે સારંગપાણી;
 રાખ્યું ન ભાન આ સુદ્રીને રચતાં, વીજ્યાનું પાન કર્યું હશે,
 તાણી શું કહુંરે ૧.

ક્ષાર કસ્યું છે ક્ષીર નીધીજળ, કોઠીલ કૃષ્ણ કરીશું જાણી,
 કંટક પેડ ગુલાબ કર્યો તે, નીપજવ્યું નજીક ન થલ દેસે પાંણી. ૨
 દાતાર દરીદ્રી કૃષ્ણ કોટીધ્વજ, યુગવામાં અગ્ની ચક્રારને આંણી,
 ચંદ્ર કલંકી ચતુર વીયોગી છે, કહું શું હુ અગણીત એવી કહાંણી;
 તેમ મુજ મે'હલ મુલકને ખમના, દીધ દયાનીધીએ મુખ ખાંણી;

રાખી ક્યાસનરે કોઈ રીતે, પતીપ્રીય છું સખી હું પટરાણી. ૫
એક કુલદીપક અંગજ વીણ આ, વ્યર્થ સહુ છે તું સાંભળ વાણી;
ધીક મુજ જીવત ધીક આ સુખને, ભાન ભુલી દુખમાં હું દટાણી.
રાગ ભેરવી તાલ દાદરે.

“જગાય હારીરે હો જગાય હારી.”

કનકરથ— પ્રીયા તું મારીરે હો પ્રીયા તું મારી.
સોયમાં દેખાએ છે તું ભારીરે હો. પ્રીયા. ૧
કે કોઈએ દુભવી છે તુજનેરે,
ઉચારતું ઉદાસીનીવારીરે હો. પ્રીયા. ૨
અનુપમ ચીર આંશુથી ભીખયુંરે
બની દીગ્મુઢ શું વીચારીરે હો. પ્રીયા. ૩
રે મૃગનૈની મ્હાની મુખ જોઈરે;
પામું ખેદ હીમત હારીરે હો. પ્રીયા. ૪
થયો હું આતુર વાલી વાત વદો વેગેરે;
ચીતથી સૌ શોક વીદારીરે હો. પ્રીયા ૫

કનકાવતી— “ખીઉને તજવર.”

જગમાં સદૃશ જન્મ જાણુંરે સદાય,
જેને ઘેર પુત્ર પુન્યવંત તે કેવાય. ૧
ચાહે તેવો મીર વા ધનાઢય કોઈ હોય,
સુર્યોદયે નામ નહી લીએ વળી કોય. ૨
જીવે નહી મુખ આદર ન પામે ક્યાંક,
મળે સ્વર્ગસુખને શોભા છેરે જગમાંક ૩
ધુડથી લપેટવા છુટા કેશરે ખેલંત,

નાચતા કુદતા હસતા પડતા લોટંત. ૪

બોલેવીણુ સમજેલાં વેણુ મીરટખાળ,
ધન્ય તેનો અવતાર જણોજી ભૂપાલ. ૫

માટે સ્વામી ચીંતા મુજ ચીતમાં છે એહ,
ખીનું સર્વ ઈશ્વરે આપેલું છે અછેહ. ૬

કલ્યાણ

કનકરથ—આરાસૂરી અરદાસ સુણો આ, મેહર કરીને તું માઢીરે ૧

મકતોની સાલ કરવા સાર અહોનીશી થાય અગાડીરે. ૨

મહિષાસુરને મર્દન કીધો સુંમ નીસુંમને ત્રાડીરે. ૩

અંડમુંડને તેં તો ચુર્યાં મધુ કેટમને પાડીરે. ૪

ઈમ અગણિત કર્યાં કાર્ય સેવકના, દુઃખ હર તું દા'ડીદા'ડીરે.

સાડે ત્રીન પૈસે

સલાજનો—ધન્ય ધન્ય દહાડો આજુનો ધન્ય આ વેળારે.

મંમાયાએ મેહર કરીને ટાળ્યાં સૌ દુઃખ દંદ.

કુલઉધારણુ કારણુ કુંવર પ્રગટયો પુનમચંદ;

કામકુંભ સુરતરૂ ચિંતામણી આવ્યાં સદને આજ;

જે જે જે શ્રી જુગતજનેતા સીધ્યાં સધળાં કાજ.

કંગન વામોરા

શેહેરના લોક—માતાજી મુજને મેહર કરી રાજ આપોરે,

ચાલોને સર્વે ચાલો જઈએ રાજદારેરે,

કુંવજી જોવા કાજેરે, છે ઝોછવનો દીન આજેરે. ચાલો. ૧

વાજંત્ર વજડાવોરે, લેવો છે મો'ટા લાવોરે;

ભાવધરી બેટીશું મનનાં પાતીક મટીસું

અવસર આવો તે ફરી આવે ક્યારેરે. ચાલો. ૨

પ્રજનો પાળકરે, યશે એ દુખટાળકરે રહીઆજો રૂડો રાજ.

જસ મેળવશે એ આજ્ઞા સીહલપતી પાએ પ્રભુમીએ પ્યારેરે. ૩
કનકરથ— ગીતિ.

કપટ કરમ અતિ કુકું રૂકું નહી એ જાણુ નકી ભુકું,
ક્યાં પ્રેમલા ક્યાં લક્ષી, અધરીત એતું વિચારને ઉકું.

હીસક— (કાળી ઘડા કોયલ બીનહારી.)

કાર્ય કપટ વીના નહી થાય રાજકાજ વેપાર સદાય.

ડરો જુઠ થકી શું રાય. તો કેમ રાખ્યો ભુમીમાંલ.

માંડી મુળથી જુડી હાણી.

હજુ વાત કાંઈએ નથી જાણી,

શું ખોવું છે સહ પાણી. નહી સીસૂ ખેલ થસે સુખરેલ

ડરો નહી કાંઈ, કાર્ય.

કનકરથ—માનમંત્રી કહ્યું આ માફ તેં ધારેલ સહુએ નહાઈ,
ફરી ફરીને તને હું વાઈ, કર શુભ કૃત્યો! થાય સાઈ. ૧
પુર્વ જન્મ કર્યો હશે પાપ, પરીપૂર્ણ મળ્યા પરિતાપ,
એ જોવા પડેછે અદાય, નથી કાંઈ સાર, માન નીરધાર,
ભોગવતું તાઈ, માન મંત્રી. ૨

કનકરથ—“હલકપે હીજકા ખંલજરગા સોયુંહી રહા.”

અરેઓ મંત્રી શું કરવું હવે તેઆ લોચતું, થસેજ ચાવું ચોરી;
માંસિધ્ર ચીતખારે સોચતું, અરે ૧ ચઢે ન ચુલે કાસ્ટ કેર પાત્ર.
તે ફરી ફરી, જાણુ તેમ જુઠનું ચાલે ન જોર જો જરી. અરે ૨

હીસક—હારો ન હીમત હે પ્રભુ ઉપાયતો વિચારીએ, આવેલકસ્ટધૈર્ય
ધારી સ્વામીતો નિવારીએ હારો. ૧ પુનઃઆરામુરીના ધ્યાનથી સૌ
વંહીત પુરશે, જગતની જનેતા એજ આવી કસ્ટ ચુરશે. હારો.

અંક ૩ જો.

બેહાગની ગજલ.

વીરમંતી—ખીડ્યાં છે કેવાં કુસુમો આ, વાલ્હી વહું તું દેખ;
 પસર્યોછે પરીમત્ર પૃથ્વીમાં, વાયુથી વિષેશ. ખીલ્યાં. ૧
 ચપો ને ચંગેલી જાઈ, જુધને ગચકુંદ;
 કેતકાને વળીદેવડો, માલતી મોગર વૃંદ. ખીલ્યાં. ૨
 બનમુદને શુભાગ જેમાં, નાગપુનાગ પ્રીયંચું;
 અંગ કદંબ નીમતર આ, ચીતહર જાંબુચંગ. ખીલ્યાં. ૩
 એવાં આ અંગણિત વૃક્ષો, વળી વહે નીરમળ નીર;
 ઉતમ છદાં આરામ ઉપજે, શ્રમીત થએ શરીર. ખીલ્યાં. ૪

“જુહું જુહું જીવીત ખરું જાણુમાંરે.”

કનકરંધ—આવો આવો અલવેસર આભાના ધણીરે;
 બાજે પધાર્યા ભૂપતી ભારી, વીરસેનકુત્ર વિધુ વિચારી;
 મારી ઉત્કંઠા મળવા, હતી ધણીરે. આવો. ૧
 મુગધર પ્રગટી મોહનવેલી, આજ ધણી આણુંદની હેલી;
 મેલીને ઘેર ગંગા જીમ, આવી ગુણીરે. આવો. ૨
 દૂર હતા પણ દીવમાં પાસે, જીમ રવી દૂર રહે આકાશે;
 જિજ્ઞાસે વિકસાવે વન પંકજઅણીરે. આવો. ૩
 કાલાં ચંદ્રને કીલાં ચંદ્રારા, કીલાં મેઘને કીલાં વળીમોરા;
 છે છેટે પણ નેહથી નજીક ધણા ધણીરે. આવો. ૪
 સાંભરે જોડ સગંધી બાઈ, એમાંતો શીછે અધિકાધ;
 વડાઈ સાંભરે વિનાસગધે તે તણીરે. આવો. ૫
 કમોદની વીણુકારણુ ગાટે, રાણે છે રૂદ્યાને સાટે;
 બાવ ધરીને બાજે, તોય સરી મેણીરે. આવો. ૬

એજ અમારી રીતી જણો, જુઠ નથી એમાં એક દાણો
માનો સાચું સહુએ મસ્તકના મણીરે. આવો ૭

હીસક રાગ આખાહજુનો.

સુણો ચંદ્ર સાચી વાત, અવધારીએ આ અવદાત;
સીંહજ નૃપની વિનતી ર્યા માટે, માનતા નથી કહો કીણ માટે.
રઠીઆત્રા લીજે રઠમાની, કરીએ નહી આનાકાની. ૧
કુલ જુહું કહી શું છુપાવો, શું આ બાળકને ફેસાવો. ૨
અમે ઇછતા હતા આ મેલો, થાઓ પ્રગટ તજું હડ વેલો;
અહો આબાનગરીના ઈશ, સુરીવાક્યે જાણું વીસવાવીસ ૩
નામ હામ અને કુળ નક્કી, પુરણ આશાએ તુમથી પકી.
લેઈ લાકડી તીમીર શું કુટો, તોપણ તેવાને કીમ છુટો
રાત થોડી રામત ઘણી રસીઆ, શું રે સાચ વેચો મન વસીઆ;
ફરી ફરીને ઘણું શું કહીએ, ગઈ રજની ઘણી મન લહીએ. ૫
શું છે વાંક હમારો પ્રકાશો; આવ્યાં સાકડે ક્યાં હથે જસો,
તાણીએ બાહુનો હવે તુટે, છેક આવેલ હાથથી છુંટે. ૬

દાહ ઉઠીછે દુખની દીલમાં

કનકરથ—પર ઉપગાર પ્રયોજેને પુત્ર જનની જણે છેસાહીયા.

સૂર ઉદયોત કરે સૌ રથસે ક્રેદ કરે કુણ સાહીયા. ૫૨. ૧

વક્ષકસે ક્ષત્ર કુક્ષથી વળી મણી વેચાએ સાહીયા.

નીજદીન નદીઓ નીરવહે કુંણ દેછે શીખામણ સાહીયા. ૨

સરસનીરસ ત્રણે ખાઈને પય ગવરી દીએછે સાહીયા.

તીમ તુમ જેવા પ્રૌઢ પ્રતાપી સ્તોક વીસોડી એ સાહીયા. ૩

કાર્ય કરો કરણા કરી શું વિસેસ કહીએ સાહીયા;

(મિરેલાંગડ મીયા.)

કેનકરથ--વલ્લ જુઓ વીચારી. વલ્લ જુ.

રાત રહી છે થોડી રમત ભારી. વલ્લ. ૧

સાંભલરે તું શુભ લાડકડા કાર્ય થયાં સહુસીધ,
છો સમજુ સસતુરાશુરા નહીં તું-પછે નવનીધ વચ્ચ.

મુકંતા આ દૂર્લભ મેલો માને નહીં તુંજ મંત,
મલસે કાઠીક એવા મેળા જો છેજ તન. વચ્ચ ૨

ભેરવી ગજલ.

પ્રેમલાલછી—અલખેલાજી અર્જ મારી, મનમાં માંની લીજીએ

ફસારી પ્રેમફાંસમાં નીરાશ કીજીએ. અલ.

ચે નથી મન માનતું અહો યોવન શીલુગાર;
રહો રાજેશ્વરજી રંગીલા પ્રેમસરે પીજીએ. અલ. ૧

કે'શો તે કપુલ કરશું મહારાજ નીરધાર
ફાગટ શું દહોકુશુલે છેદ ન દીજીએ. અલ. ૩

હું પગની છું મોજડી છો સીરના તમે તાજ
મુખ મચકોડી શું રહ્યા કહો ગોદ ખીછાવીએ. અલ. ૪

મન રાખી શકી નહીં હું તે ખમજો અપરાધ;
હું અલેતી હું હજુ શું તેપર સાહેબા ખીજીએ. અલ. ૫

કુંવરી કુંવર મારા લાડકા.

સ્વામીજી મા'રા સાંભળો સલ્ય કહું છું વાત,
કીહાં આ વીમલપુરીવણી, કીહાં આબા અવદાત. સ્વાં.

મળીઓ કીહાં આ મેલાવડો, બન્યો લીખીતથી બેશ;
પ્રથમ રમતમાં પાતલા, કેમ કાઢો છો વેશ. સ્વા. ૧

મુજને મુરખ રખે માનતા, નથી અમણ્યું લેશ
 છેલ નહીં છેતરાઉ હું, એ'વું જણો હેમથ. સ્વા. ૩
 જણીતો મહ પીડે નહીં, નકી વીધાવીસ;
 તોપણ જશે તટકીને, વધશે શોભા જગીસ. સ્વા. ૪
 નીપટ કઠોર ન થાઈએ, માનો રદ માહારાજ;
 ચાકરીના ચોર જે થશે, શાની મોટાઈ લાજ. સ્વા. ૫
 મુજ તાતે નથી દુહળ્યા, લે'ણે દેણે લગાર;
 લાલચ હજી રહી હોય તો, ઉચરો મુખે આવાર. સ્વા. ૬
 કહીએ જમાઈ લાડકો, જીમ રૂસે તીમ રંગ;
 પણ રૂસે વગર પ્રયોજને, તે તો બાળક ઢંગ. સ્વા. ૭
 એહ દશા છે જોગીંદ્રની, ઘટે તમને ન એહ;
 બેળાવીનોદની આખરી, કેમ દીજીએ છેહ. સ્વા. ૮
 ચીતમાં ચોપટની વારતા, વીસરે નહીં તીવ્રમાત,
 જે જખરાઈ કરી જશે. પીણ મળીશ પ્રભાત. સ્વા. ૯
 પુરવદીશે આભાપુરી. બૂલીસ નહીં રહેઠાણ;
 રૂઢમાં લખી રાખજે, અહો મોજ મહીરાણ. સ્વા. ૧૦

અંદરાજ.

“વીધીના કામ છે કેવા.”

કરો હઠ શું પ્રીયા પ્યારી, કરશે દુષ્ટ અદેખી કટકીને. ૩.
 લખેલા લેખ જે વીધીના, અમિક ઓણું નહીં એક અંશ;
 મુકા તમે શું ચતુર થઈને, રાખ્યું મન ગાર હટકીને. ૩.
 કયા નથી કે'વા જેવી, બાંધી મુઠી લાખની વાર,
 રહેતો વચન મુજ જાએ, મુકાય ન રનેહ તટકીને. કરો. ૨
 મહી જે છજીંદરી સાપે, ન ખવાય મુકાય ન તેરીત;
 થયું છે માહરે વા'લી, રહો અર્ધમાર્ગે લટકીને. કરો. ૩

પ્રેમલાલણી—જવા ન દેઉં ઓ જદેજવન,

હોમો પ્રભુ આ પાલવ પકડી.

જવા.

પ્રેમલા--

લલીત.

અરર ઓ પતી શું હવે કરું, ધિરજ શી રીતે ધ્યાનમાં ધરું;
અચિત તો ગયા સ્વામીજી ખરા, અરર શું થયું ઓ વિશ્વંભરા. ૧
અધિક વારતો વાલમા થઈ, અરર એકલી હું ઈલાં રહી;
છવન નાવિરે શું કૃપા જરા, અરર શું. ૨

ગિત્તિ રાતના નાથજી ગયા, વિકટ વાટરે વેગથી વહ્યા;

છત્ર કરી ગયા જી ગાજીગરા અરર શું
પતિ વિના અરે રાજપાટરે, વસન પાકનો ઠાલિ ઠાકરે;
ગદન ધ્રાટ છે સૌ દુખકરા. અરર. ૪

ફરકિયું હતું દુટ અંગરે, કુદળ તેહનું મન તુરંગરે;
ભગ્ન થઈ ગયો રંગમાં ત્વરા. અરર. ૫

મકરંદવજ "ક્ષત્રી કલંક કેમ લેશેરે."

ધિક્ક ધિક્ક અરે ઓ આજ. કલંક કુળમાં લગાડયુરે,
દેશોદેશમાં થાસે અવાજ, સર્વત્ર કાર્યતેં જગાડયુરે.

કુલ ખપાણુ ઉપજી અંગાર. કલંક.

જાળ્યું રૂપ રંગ શૃંગાર. સર્વત્ર. ૧

સહી વિખકન્યા તું જાળ, કલંક.

મુને પ્રગટી છે રોગ રોમઝાળ સર્વ.

તુંજ માતને છેરે ધિક્કાર કલંક.

પડ્યો વજ્રાકુક્ષે ન તે વાર સર્વ. ૨

શીટશીટ સહસ્ત્રે શીટકાર. કલંક.

તુજ જીવીતને છે ધિક્કાર. સર્વ. ૩

જોયું સૌરાષ્ટ્રનું નૂર.

અરર ફૂલ બન્યું આ ફર.	સ. ૩
પુજ જીએથી શું ફળ આજ,	ક.
ફરં આરે ખડમથી પ્રાજ્ય.	સ.
સતકોટી કોટી ધીક્કાર;	ક.
શું વદન બતાવે આ વાર.	સ.

મરસીઓ.

રૂપતજનો—ઓપ હાયરે આશો ગજગ થયો આજે,

કરે કાજો તે કેર અકાજરે. ઓપ.

ભૂપ બારે બયંકર ભાઈ,

મું વિચાર કરે નહી કાંઈ;

શું વધશે એમાં અધિકાઈરે.

ઓપ. ૧

એ ઉર્વેસી સગાણી છે કન્યા,

આદરે શું આવો નૃપ અન્યા;

આજ વીમળાપુરી થૈ અધન્યારે.

ઓપ. ૨

વધ કરવી એને શું ઘટે છે,

મુખ જોએ માહા પાપ મટે છે;

તે ઉપરે રાજ શું કટે છેરે.

ઓપ. ૩

પરદેશીની વાતે શું કીજે,

બાલ સ્ત્રીરે હસા બેલીજે;

ખીજે રામજી કદી નહી રીઝેરે.

ઓપ. ૪

ત્રાણે ત્રાણ પુકારે લોક,

પ્રેમીજન તો મુકે મોટી પોક;

શું વરલો નગરીમાં આ શોકરે. ઓય. ૫
માટે ચાલો જઈને કાંક કહીએ, નીરજીકે રાજદારે વહીએ
એવું થાયતો ઈહાં કેમ રહીએરે. ઓય. ૬

રાગ સદર.

નગરજનો—જાએ કે'ણ આપણું નહી રાખ્યું,
પછી યાશે પસ્તોવો એ બાપ્યું;
નાકી હાંની થનાનું એ દાખ્યુંરે. ઓય. ૧
ન્યાયાધીસ લાંચ લેઈને અનીતી, ચોકીદાર ચોરી કરે ધરી પ્રીતી
વાડ વેલાને ખાએ ત્યાં શું રીતીરે, ઓય. ૨
છોર ઉપરે માવીત્ર જ્યારે રૂટે, કહો દાદ ક્યાં મળે શીર કુટે;
શું કરીએ ઉપાય જ્યાં હુંટેરે. ઓય. ૩
ચાલો ઘેર હવે સહુ બાઈ, કોમવશે માને રાય નહી કાંઈ;
બહુ ધિક્કાર ભૂપ એ અન્યાઈરે. ઓય. ૪

સીતાજીના મહીનાનો.

પ્રેમજા—અહો! ઈશ તુંહી અવનીશ દયાળુ દાતારરે;
બવોબવ તું આમાપુરી ભૂપ, દેજે ભરતારરે. ૧
પત્ની તેની થઈ હું પ્રેમે, પ્રેમજાત્રચ્છી ખરી;
ગયો નીપટ નહે જો નાથ, જોયું ન પાછું ફરી. ૨
પણ દુષ્ટોએ કુકું કક્ક અઢાવ્યું મુજ શીરે;
માત તાત થયાં મુજ શત્રુ, કરમ શું શું કરે. ૩
તમ્બુ પ્રાણ હું પ્રીતમ આજ, આવીને આ સ્થળે;
કરે અણુસમજ્યું એ અકાજ, કારણ કોઈ નવ કળે. ૪

પ્રભુ પાપ કર્યા નથી કાંઈ, તોપણ હોવે કદા;

માફ કરજે મયાનીધી તેહ, શરણુ દેજે સદા. ૫

મકરંધવજ--“ગોપીચંદ લડકા બાદલ વરસેરે કંચન મેહેલમાં.” ૧

સત્ય વચન વદોરે અતીક રખેરે ઉચારતા;

સીંહલપુરીએ પ્રેમજ્ઞા માટે, ગયા હતા જે વાર;

કનકંધવજ દીડો વા નહી તે, માનોં સૌ નિરધારે. સત્ય.

પેટુલો પ્રધાન--નહી જુઠ હું બાધું, સાચી કહુંજી સહુ વારતા.

અન્દાતા નહી આપ આગતે, ખોટું વહુતી માત્ર. ૧

નીમકહરામ કરં કેમ ખાધું,

હું ઓશીંગલ છાત્રે.

નહી જુઠ હું. ૨

વીરાહ કારણુ ગયા જે સમયે, સીંહલપતીની પાસ;

વીસરી મુજ મુદ્રીકાતે માટે, લેતા ગયો આવાસરે. નહી. ૩

પાછળથી એ તણે જણે મળી, મેળ્યો એ વીરાહ;

કુંવર ન જોયો કૃપાનીધીએ, પડ્યો ગુન્હો એ અપાહરે નહીં. ૪

ખીજે--વાંકો સપં ચાલે સહુ સ્થાને, પણ સીયો ખીજ માંહે.

જુડો ખરો હોય કેમ ત્રાતા, આપ સમક્ષે ક્યાંહેરે. નહી. ૫

અપય હતું મને ગયા દિવસનું, ગયો દેહસુચી ની કાજ;

આવી જોઈતો વીરાહ મેળ્યો, ગણ્યો ન ગણુતીમાં રાજરે નહીં. ૬

મા'રી વાટ ન જોઈ મહારાજ, તણે જણે આ લાંહ;

કુંવર ન જોયો કાળો ગોરો, હુંશ રહી મન માંહેરે. નહીં. ૭

ત્રીજે--માણેજ સિંહલપતીનો ભારે, રીસાઈ ચાલ્યો તેહ;

સમજવા ગયો તે પાછળથી, મેળ્યો વીરાહ એકરે. નહીં. ૮

ગુન્હો પડ્યો ગુણવંતા મો'ટા, થયો હું ચાકરી ચોર;

કુંવર ન દીઠો સરસ કે નરસો, બોલું ન મીથ્યા બોલરે. ન. ૭
 ચોથો—માહારાજ અમે ચારે જણા મળી, ગયા સિંહલને દાર;
 વીનીધ વચન કહ્યાં વિવાહ માટે, માન્યું ન જગદધારરે. ન. ૧૦
 ભૂપતી ઉપરવટ થઈ મેલ્યો, દુરમતી હાંસકે સંચ;
 અમે કહ્યું હવે કુંવર જનાવો, કીધા ત્યારે પ્રપંચરે. ન. ૧૧
 કહે કુંવર મોસળે મગ્ને છે, મુકી ન હડ તોય એહ;
 બોળવાયા નહી કોઈ કંદમાં, તેડી ગયો નીજ જેહરે. ન. ૧૨
 કોડ કોડ રૂપૈયા આપી, કસ્યા સહુને લાચાર;
 કુંવર ન દીઠો કોઈએ નગરે, પદી ચુક એ અપારરે. ન. ૧૩
 ચારે જણ મળી—ડરથી વાત છુપાવી રાખી, અમે અહો વસુધાર;
 આપ ચરણમાં ગસ્તક મુકી, માફ માગીએ સારરે. નહીં. ૧૪

અંક ૪ થો.

ગજલ. હેખતજદા કયા ખવાખમે દીખાયા મેરે અક્ષા
 ગુલાવલી—ઉઠોને અલગેલડા, ગઈ રજની થયું પ્રભાત;
 વેલા તુમથી જાગે વાહાલા, રડાં પંખી જાત. ઉઠો.
 જે નર સુતાં થાય સુર્યોદય, તસ જળ ધીરજ જાય;
 વેળા કર્ણ નરેન્દ્રની કુણ, ફાગટ ખોળે રાય. ઉઠો. ૨
 નાહ જે હોય નીરઘમી વળી, મુરખ શીરના મોડ;
 તે નર નીંદ્રા અતી કરે, કહુ છું હું કરજોડ. ઉઠો.
 રાત અલેખે આજની, વીલસ્યા નહી બોગવીલાસ;

અમે તુમ કાજે ઉત્તગરો, ભોગરી કીધ આયાસ. ઉઠો. ૪
 જગ્યા પ્રભુ ન જગાડતાં, સ્વભામાં પામ્યા રાજ;
 કે કોઈ પરણ્યા કામની, સુતાંછો સુખભર આજ. ઉઠો. ૫
 ઉદ્યાત્યજે રવી ઉગીઓ, પીડ મુખ દેખાડો મુજ;
 ઉભી જળમરી ઝારીમાં, કરો દંતધાવન પુજ. ઉઠો. ૬
 રાજસભાનો ધર્મ ગયો, અવસર હે નણુદીના વીર;
 જાણે વિભાતતો દેશે ઓળખો, સજ્જ થાઓ રણધીર. ઉઠો. ૭

પીતાજી શી આજ્ઞા કરોછો મને તાલ દાદરો.

અંદરાજ—અરે રાણીજી થઈ વેળા બહુ આજ,
 જાણ્યું નહિ ઉગીઓ જે નભરાજ. અરે. ૧
 થયું માવહું તેથી ઘેરાણું તન, થઈ ઢીઝ તેથી જાણો તમે મન. ૨
 કીધોછે ઉત્તગરો જાણ્યું આચર્યું, માંડ્યો આજ ઉદયે પ્રેમવીસ્તર્યું ૩
 લાગેછે રસીલી વણીકનો રંગ, કરી ક્યાં કૃડા દીસે એવા આ દંગ. ૪
 કહો મુજ આગળ રાતની વાત, પછે પુછજો મને એ અવદાત. ૫
 ગુણાવલી—(હાય જોડી) અરે પીડ રમત કેવી હોય, ૬
 કહાં મુકી જાઉં ચરણાંમુજ દોય.

રમી આવ્યા છો આજ ક્યાં રંજની,
 અજળ શોભા દીસેછે મુખકંજની,
 હું આજ્ઞા વિના બાર ધર કેમ પાય;
 છું અજ્ઞા અરજ આ માનો માહારાય ૮
 “સાદીએ જુલુવે ગુલકામ મુખારક હોવે.”

પ્રીયા તુજ કેલું મેં મુજ સ્વપ્નમાં અંતર છે અતી,

ખર કીધું બેમાં હશે જાણે એ જગત્રપતી;
 પણ એમ જાણું સ્વપ્નાની શી પરતીજ જરી,
 અનુભવ્યું વા'લી જે તમે વાત તે હશેજ ખરી. ૧
 ખોટી આ નીંદ્રામલ સત્ય છે સદૈવ સતી,

ગુણાવલી—

(વીરમય પામીને)

સ્વપ્નાની વાતસાચી ન હોય મારા પ્રાણપતી,
 તુમે વીમલાપુરીએ સ્વપ્નમાં દીઠી છે મને;
 જુઠું શું ઉચારે જીવન ઉભીધું હું આપ કને. ૨
 કાસ છત્રીસેં હોય જાત વળત નારે પ્યારા,
 વાત એ મનાય નહી આવેજાજ પીકજી મારા;

ચંદ્રરાજ—અરે તરણી એ તારા વેણુનો મને વિશ્વાસ,
 ખોટું નહી જાણતા રખે મનમાં કરું છું હું હાસ્ય. ૩

ગુણાવલી—

લેરવી ગજલ. ચંદ્ર મુખીને

સ્વપ્નાની આંટી સાહીબા, છોડી દો મનથી છેકરે.
 વીચારી વાત વદો પ્રણુ, જીમ વધે રસ શું વિવેકરે. ૧
 રજની ઉજાગર જે કયોં, લેશ તે લેખે નાંણીયો;
 પરમેશ્વર તો પેખે છે, રાસ રમી જે રાણીઓ. ૨
 અશ્વ દોડે અતિ વેગથી, સ્વાર લહે નહી મનમાં;
 તેજ રીતે તમે કસ્યું, કે'ણુ ધસ્યું નહી કાનમાં. ૩
 કાઠો છે હાંસીમાં કંચળ, માહું ન માનશો પાતળા;
 પારખ્યા તુમને આજે અમે, શીખ્યાં ક્યાંવણીક તણીકળા.

વિરમતી— કાલી કલંક કેમ લેશે.

અરે! દુષ્ટ ઓ પાપી ચંડાળ, વહુને વાત શું રે કહીરે;
નાને મોઢે મોટી ભરે ફાળ, અકલ્પ અજ ક્યાં ગઈરે.
ચથા ચાને મીયાંની વાદ, વહુ.હું ઉતાર તારો સહુ નાદ. અ. ૧
જોવા માંડી તે આજથી પુઠ. વ. સધ્ય તને ચખાડું હું શું. અ.
પામે ભય મુજથી સૌ દેવ, વ. મુખ તારી વીસાત શું હેવ. અ. ૨
સુખ્યાં દેશ ભંડાર સ્વતંત્ર, વ. આવ્યું રાજ કાચડાને સર્વત્ર. અ.
આવી માંકણને વળી આંખ, વ. નાવી લાજ અરે સઠ ભાખ આ
માટે કડું છું તુને આ વાર, મૂઝીશ નહીં ઠાર માઈરે;
તારો ઈષ્ટદેવ સંભાળ, છેદું રે નક્કી શીર તાઈરે.

લલિત.

અરર માહરી શી ગતી થશે, દિન પતી વિના કેમરે જશે;
નસિય કૂટિયું શું સુઝી મતી, અરર કેવિ આ કર્મની ગતી. ૧
કયમ કરું હવે જાઉં ક્યાંહરે, અરર હાયરે હાયહાયરે;
ઈશ થયું શું ઓ પક્ષીઆપતી, અરર કેવિ. ૨
કરતણાં કર્યાં વાગ્યાં હૈયે, મનનિ વાતડી ક્યાં જઈ; કહીએ,
પતિ છતાં અરે લાખની હતી. અરર. કેવિ. ૩

(મૂંઠા પામી)

દાસી—અરર બાઈરે આમ શું કરો, હિમતનાં હરો ધૈર્યં તો ધરો;
લખિતથી થયું વાંક કેહનો, પુર્વ કર્મથી જોગ આ બન્ધો. ૪
સુખદ—તો થયાં બાઈ આગળે, ફળજ તેહતું ટાળ્યું ના ટળે;
સમય ચેતીને ચાલો આપરે, રૂઢન ના કરો ટાળો તાપરે.

ગુણાવલી— “દયાળુ દેવ કૃપાળુ તું.”

રાખીશ સુખમાં અરે ખ્યારા, નીમીશ નહીં રાખુરે ન્યારા. રા. ૧
 થયા પંખી એ ન ધરે શંકા, સરજીત જો છે તો દેશું ડંકારા. ૫
 વીપત તો સર્વને માથે, આવે છે નહીં કોઈને હાથે. રા. ૩
 હીમત નવ હારશે વા'લા, કહું કર જોડી ઓગાળા. રા. ૧
 થયાતું હતું તે થઈ ગયું આજ, હિંદાશ ન થાઓ અહો શીરતાજ. રા. ૫
 સુખધીમધાન—ગુણશનેમ મહર્. લાવણી. (વીરમતીને).

ઓ માત અરે એમ જુપ રહે કેમ છાનો,
 શીખમાગે શેહેરના લોક વાત મુજ માનો;
 શું કારણ સંઘડી રાખ્યો તુમે રહીઆજો,
 નહીં વાર એ રીસ ચઢે તો દેજો ગાજો. ૧

પણ ન કરો નારીખુદી ચાલ આ કંઈનો,
 જેમ તેમ લોકો સમજાવી કાઢ્યો એક મહીનો;
 તોહી પાર ન આવ્યો જોઈ મોટી ગાદી,
 સહી ચંદ છુપાવ્યો તુમે જાવાધો ઓકરવાદી. ૨

વીરમતી—(ગુસ્સામાં) નહીં રાખ્યોરે મેં છાનો ચંદસુત મારો,

શું અવગુણ જોલે મારો વાંક સહુ તારો;
 તેં હણ્યો ચંદને જોહ હતો મને ખ્યારો.

નહીં તુજસરીખો પૃથ્વીમાં કોઈ હત્યારો. ૩

વળી ડાહ્યો થઈને આવ્યો છે શું કહેવા,
 જાણી તુજ મનની વાત રાખી તુજ સેવા;

ખંધી વાતે હું જુડી તો તું ર્યે રૂડો,

એક દુરમુખને વળી ખીજો જોલે કુડો. ૪

ને અવગુણ ગાઈશરે તું મુખથી મા'રા,
તો આગળ હું ઉઠેલા ઉઠેલીશ તારા;

પ્રધાન—અરે માત્ર યયાં ઘરડાં હવે સમજણ રાખો;

કાણુ સાક્ષી છે મેં હણ્યો નૃપતી તમે બાખો. ૫

જીવતી ન ગણાય માખી વીચારી બોલો,

પ્રભુનો ડર રાખો લેશ વાત કાંઈ તોલો;

શીખામણુ માટે કીધું લુણુ બહુ આટે.

ખેલ્યાં છો ઉલટી બાજી પ્રસન્ન થવા માટે. ૬

નહી કરી એવી રૂડી માતા હાંસી,

શા માટે નૃપને હણું જીવોને વિભાસી;

મીરમતી—હું વાત કહું છું છાંની તુજને ધરની,

નૃપ સાથે સદને વિદ્યા એ વિદ્યાધરની. ૭

તે માટે અંદતું નામ નહીરે લીજે,

કાંઈ આપણુ મળીને નવીન કળા તો કીજે;

તું મંત્રી થાને મા'રા હું થાકી રાખ,

વજડાવો જઈને નગરીમાં જશવાળ. ૮

ને કહ્યું માહર માનીશ નહીં એ મંત્રી,

તો કરીશ ખરાખી રાખીશ તુજને જંત્રી.

પ્રધાન—(ડરતો) મનમાં નહીં ધરશે ખેદ રહે સુખશાતા,

કહ્યું આપ તણું એ પ્રમાણુ કશું મેં માતા. ૯

શીવભાલા— “મેં તો શાહાગઢેકું હું બન ચક્રીઆરે.”

જીવે જીવે માહારાણી મોરી માતારે,

આવ્યાં છું અમે આશ ભરેલાં ગુણ રૂડા માતારે. જીવો.
દેશ વિદેશે બહુ તપ દેખ્યા, નહીં તુમસમ કોઈ દાતારે જીવો. ૨
પાવન તો થયાં નેત્રપંક્જ આ, સહુ ઉપની છે સઘ સાતારે. ૩

શોનમાલા— હુમરી. “કોન ગલી ગયો સાંમ.”

રહો અવીચલ આ રાજ, સદાય સ્વામી;
રીઠ્ઠી સીઠ્ઠી નવનીધી નીરંતર, પરીકર સૈન્ય સમાજ. ૧
હય ગય રથ વધજોસૌ, પરીવ્રજ પામો શત્રુપરાજ.
આનંદ કંદ આમંદ અમાપી, આપો હું જસરાજ. ૨

વીરમતી—(કોથમાં) બેત.

અરે કુણુ છે એવો હેવાન,
જેણે દીધું મુજથી પે'લુ દાન;
હું જેણે એ બળાયો છે કેવો,
જણ્યો છે કે જનનીએ ઈલાં એવો. ૧
મુજથી ઉપરવટ થઈ આપ્યું હૈએ સાતે,
બસ બસ એ નહીં બણ્યો મારી નીશાળે;
અરે ! ગયો એ કુસલે જોયો નહીં નજરે,
નહીં તો પાડત હું દાંત લાવત સહુ મજરે. ૨
પણ તેને માટે મંડાવું ફરી ખેલ,
કાહું હું શોધી પીલાવી એનું તેલ.

પ્રધાન—(ગુણાવલીને (જેઠી છું પ્રભુ કોનારે આવાસમાં.)

આપો ગુણાવલી આ કુર્કટને આ સમે,
સાસુએ નટને આપ્યો છે બક્ષીસ જો;

કામ નથી હલતું ઈલાં રલેથી વીનાશ છે,
 કુશલ્યો રે'શે નઠ પાસે સુજગીસ જો. આપો. ૧
 રાખશે એને શીવમાલા પ્યારો પ્રાણથી,
 જીવતો છે તો કરીશું કોડ વિલાસ જો;
 પાપણી એ રંડાના રાજમાં નહીં સુખી,
 માટે કહું છું માનો એ અરદાસ જો. આપો. ૨

ગુણાવલી—(રોતીથકી) સમજવોને સચીવજી જઈને સાસુને,
 પંખી કર્યો તોય પહોંચી નથી શું હામજો;
 કેમ નચાડો ધર ધર એને વિદેશમાં,
 એમ કરે શું થાશે રૂકું કામજો. સમજવો. ૧
 અકલ ગઈ છે મોત નથી તોય આવતું,
 આશ્વાવિલુધી કરતી હું કાલોલજો;
 એમાં એના જાપતું શું જાતું હતું,
 કાગડીને નથી આવતું ક્યાંથીએ રાલજો. સમજવો. ૨
 અલેકસે તું યાદકર તાલ દાદરો.

ગુણાવલી— સમજવો જઈ સાસુને તમે ઓ સચીવજી
 જરૂરી પંખી કીધ તોય; નાવ્યો અંત હજી. સમ૦ ૧
 અરર કોઈ પ્રાણાધાર લાવી આપેરે;
 આભારમાતું એહનો તો હું જમાપરે. સમ૦ ૨
 અરર આ લાલુઓ હતો એહ માહરો;
 કેમ હોંગ લાગે સાસુને વીછોડ્યો એ ખરો. સમ૦ ૩
 (ઈશ્વરને) અરર પ્રભુ હાય હાય શું અરે કચું;

અજાગાનું તન ધન મન તેં સહું હરયું (મુછાં પામે છે)
(સાવધકરી) રાગ સદર.

પ્રધાન—અરર બાધ એમ શું કરોછો બેદરે;
મીથ્યા ન લેખ થાયે કદી જાણો બેદરે. અરર૦ ૧
એ રાંડને ન છેડીએ છે એંહો ઉતાર;
થઈ છે હવે ડાસલી મરશે એ નીરધાર. અરર૦ ૨
પછે રાજછે સૌ આપનું મન વારી રાખીએ;
કામ કાંઈ હોવે તેહ મુજને દાખીએ. અરર૦ ૩

અંક ૫ મો.

(વીલાપ કરે છે) આશાગોડી.

પ્રેમલાલચ્છી—શુંરે વીસારી મે'લી? સ્વામી મને શુંરે વીસારી મે'લી
આપ ગયાને અવધી થઈ અતી;
કરી જે મુલાકાત પે'લી. સ્વા૦ ૧
પંથીઓને પુછી થાકી પીઉડા;
રહી હું આવાસે એકેલી; સ્વા૦ ૨
શું કરે રાજપાટને સેજ વળી,
મુંની દીસે છે હવેલી. સ્વા૦ ૩
ભોજન ભાવે ન નીદ્રારે નાવે,
આંખમાં આંસુની એ'લી. સ્વા૦ ૪
હીરના ચીરને જડીત આબુપણુ,
ન ગમે દાસ સાહેલી. સ્વા૦ ૫

ખીડ ન જાણી વાલા ત્યાં સુખમાણો,

કરો સુખથી રંગ કેલી.

સ્વા. ૬

પત્ર ન, પાઠવ્યો અત્ર લખીને,

બાંચત હું વેલી વેલી.

સ્વા. ૭

ધીક આ જીવત ધીક આ સુખને,

જીવું છું તોય મરેલી.

સ્વા. ૮

નહીરે વીસાડું હરી. પદ.

જોગણી—જવું છે અંતે મરી, બજી હોને મનવા જવું છે
અંતે મરી;

હાડ ઉપર આ ચામ મઢેલું, માંહે જાડુ ગાંઠડી ભરી. બ. ૧

શુંરે છક્યો ધન ચોવન મદમાં, રેહેવાતું નથી એ જરી. બ. ૨

લલનારસમાં શું લપટાણો, છે વીપવેલી એ ખરી. બ. ૩

ચાલોછો છળમાં મુછો મરડી, માથે કાળ છે મોટા અરી. બ. ૪

ચેતવું હોય તો ચેતજે ચતુરા, નહી મજે દેહ આ ફરી. બ. ૫

લગની લગાડો લોભ તજીને, હેતેથી સેવો શ્રી હરી. બ. ૬

એ વાલોજી પાર ઉતારશે, સાહયતા સેવકની કરી. બ. ૭

પુન્ય માર્ગમાં સહુએ પ્રવર્તો, દ્રઢતા દીલમાં ધરી. બ. ૮

હાયે તે સાથે છે ભાઈઓ, ભવદંધી જશો તરી. બ. ૯

પ્રેમલાલછી

રાગ. સીઆનોક-હરો.

રે સખી ફરકે વા માંગ માગે;

સહી આજ કાર્ય યશે કાંઈ સારં.

રે. ૧

કાંતો કંથનો મેજો મળસે;

હેતેથી હારદમાં એ ધારં.

રે. ૨

પણ પ્રાણેશ વસે અતી દુરે,
ઘડી ઘડી હું મન એરે વીચારું.

૨૦ ૩

કે'તી હતી તું મુજને પ્રભાતે,
સત્ય થશે વાક્ય તે સહુ તારું.

૨૦ ૪

જોગીઓ આશાવરીની ગજલ. પડુંછું વીખુટા.

સીવમાલા—(કદાશમાં) શું કુર્કટ રાજ અરે યયાનીરમો હીરે પ્યાર

ઉત્તર્યું છે જોવા ચીતરે, રે'વા આહોહો ન્યારા.

ચુકી નથી તુજ ચાકરી હું, પ્રાણચક્રી વિશેષ;

રાખો સાહીબા રીઝમાં, શીરછત્ર છો મારા. શું કુર્કટ ૦ ૧

માથે લઈને હું ફરી, દેશ વિદેશે રાજ;

દુભવ્યા ધણા નરેશોને, અહો કારણે તારા. શું કુર્કટ ૦ ૨

એક ઘડીની પ્રીતડી, પાળે ઉત્તમ લોક;

નવ વરસોની પ્રીતડી, કરો ફોક શું પ્યારા. શું કુર્કટ ૦ ૩

વીરમતીની પાસેથી, લીધો કરીને હેત;

કેમ હવે નીરાસ કરોહો, ઓ પ્રાણ આધારા. શું કુર્કટ ૦ ૪

તુમને કેણે ભોળવ્યા, જોહ યયા નીસ્તેહ;

કરી પે'લાં પોતાની હવે, છેહ દયોહો છોગાળા. શું કુર્કટ ૦ ૫

ધરસેઇહાં કોન ખુદાકે લીએ લાયા મુજકુ.

સીવમાલા—(હર્ષમાં) જાણી નહીં વાત વા'લા આજ સુધી મેતોખરી

લેખે થઈ ચાકરી પ્રભુ જે લેઈને હું ફરી.

પરણી ધરણીયી મળ્યા રાજ કરો ઓ મા'રાજ,

કાર્ય સહુ સીદ્ધ થયાં ઈશ્વરે રાખી છે લાજ.

૧

મરધવજ-(સીવમાલાને)આપો એ કુકડો થાઈ હું મેરૂ સમાન
જાણીશ મારી પુત્રીને દીધું છે જીવીતદાન,
વળી આભાર માનીશ તમ તણો અહો નરેશ;
કરૂં કચ્છ જો કહો તે લોપુ નહીં લેશ. ૨

શીવકુમાર-અરે માહારાજ એને ના ગણો તમે વીહંગ,
અમ મનમાં આભાનો ધણી એ ધીર છે અભંગ;
દેતાં નથી આજતુ મન ના નહીં તમને કહેવાય,
શીવમાલા-કચ્છા છે દેશોદેશે શત્રુ એ માટે માહારાય.
પંખી જાણીને નહીં જુલસો અહો અવનીશ,
એથી તુમ પુત્રીની પુરાસે સહુ જગીસ;
કરી દોસ્તી મેં તુમ પુત્રીની તેથી રાખન,
નથી કરતી હું તાંણાતાંણ આપતાં સુખાણ. ૪

પ્રેમલાલિછી. “મજતું હે લેલી અજ તુજપે દીવાના.”

(કુર્કટને) શુંણ પંખી તુજ નગરીનો સ્વામી.

મુજ પ્રીતમછે એ ગુણ ધામી. સુ૦ ૧

ખીણમાં દુમક રત્ન દ્રષ્ટાંતે,

આવ્યો હાથેથી ગયો ગળતી રાતે. સુ૦ ૨

તેને વીયોગથી નીકલી પાંસળીઓ;

તોય નમેરો નાય ન મળીયો. સુ૦ ૩

ખખર ન લીધી કરી શુંમે ચોરી;

કુસ્ટીને સોંપી પરણીત ગોરી. સુ૦ ૪

હર છે પંથ મેજો કેમ થાએ;

હુઃખમાં દીવશરે મારા કેમ જાયે. સુ૦ ૫

કોઈ પ્રભુનો પ્યારો જઈ સમજાવે,

રદય કઠોર દયા શું નાવે.	સુ. ૬
મુજ તાતે વધ કરવા સાર;	
સોંપી અંડાક્ષને થયું વલી વાર.	સુ. ૭
થયાં સોળ વર્ષ તોય સાન ન આવી;	
પ્રીત કરી પણ ન શક્યો એ નભાવી.	સુ. ૮
તું પંખી છે તેહના ધરતું;	
તેથી મેં વાંચ્યું આ પોથું વરતું.	સુ. ૯
તુજ દીઠે મુજ દુઃખડાં ખુટયાં;	
પીઠ મક્કીઓ જાણે ઈશ્વરી તુકયાં.	સુ. ૧૦
રખે તું થાતો તેહના જોવો;	
કહે પંખી હવે જવાય શું દેવો.	સુ. ૧૧

રાગ આસાગોડી-

દોલત દુનીયા હારી જવું જીવ દોલત દુનીયા હારી; એ ટેક.
જનમ્યું તેહ જવાનું નક્કી, કોઈ રહ્યું નહીં જારી; જવું.
પળની ખજાર નહીં પ્રાણીને; કાળ ભમે શીરદાહારી. જવું. ૧
પાંડવ કૌરવ રામ ગયા વળી, મરણ ગયા મોરારી; જવું.
રાવણ જોદો રણમાં હાર્યો, કીધી કાષ્ટ પયારી. જવું. ૨
સત્યવંત હરીશ્ચંદ્ર ગયા વળી, હાકમને અધીકારી; જવું.
વીર ગયાને ધીર ગયા વળી, અમીર ગયા નીરધારી. જવું. ૩
મહા મલ્ય જોદો ગત પામ્યા, રણમાં જસ વીસ્તારી, જવું.
અકવર્તિ નીજ વૈભવ છેડી, ચાલ્યા એકલહારી. જવું. ૪
માતપીતા શુંત નૌતમ નારી, પ્રીત પલકમાં વીસારી; જવું.

પાપ પુ-વનો પદ્મો બાંધી, જય ખલક જખમાંરી. જવું. ૫
 પાપ પ્રતાપે પુ'જ વધારી, અંધીક કરી રખવારી; જવું.
 કવડી એક સાથે નહી આવે, માલ્લીક ઓરથ નારી. જવું. ૬
 અંત સમે વૈભવ સૌ ફાગટ, સત્ય ધર્મ સુખકારી; જવું.
 સાકરચંદ સદા પ્રભુ ધ્ય-ને, દુરગતી થનારી. જવું. ૭
 ત્ય.સો સખી જીન વંદન કુવરી સણ્ણસેં દુરગતીજવતહેરે;
 સંસાર સાગર પારક રણુક જીન પતી ઝડાજ કઢાવતહેરે. - આલો.
 તણુ જીવન કો નાથ નીરંજન, મુકતી રાજકો મઢાવતહેરે; આલો.
 રાગ દેશકુ પ્રથમ નીવારી, વીતરાગ પદપાવતહેરે; આલો.
 સરદપુનમકોચંદ્ર પ્રભુજી, જ્યોતસેં જ્યોત મીલાવત હેરે. આલો.
 કર્મ શણ્ણસેં જીત મેલાવી, અરીહંત નામ ધરાવતહેરે; આલો.
 પુરવસંચીત કર્મ ખપાવત, ધ્યાન પ્રભુકો ધ્યાન હેરે; આલો.
 સાકળચંદ શરણુ તુજ માગે, જૈન સભા ગુણુગાવતહેરે. આલો.

તંગ તંગ હે કામાન. રાગ ઈંમેજી. દાદરો.

ત્રેમલાલચ્છી—સીધ્યાં સહુએ કાજ આજ, નરરૂપે થયા શીરતાજ

અહો અહો ગરીબ નીવાજ,

રાખી દાસી કરી લાજ.

સીં ૧

વીતક વીત્યાંછે બહુ ક'તાં નાવે તેનો પાર;

મજરે આવ્યાં સર્વએ દેખી વા'લાનો દેદાર. સીં ૨

ચંદરાજ—શીકર નહી કરો પ્રીયા, યાદ લાવો નહી એવાત.

મેજ કરો મન માનીતી, વીશ્વમાં રે'સે આખ્યાત. શીં ૩

આસ્થાતો સહુ ફળી, વાગ્યાં જીતનાં નીશાન;

મેળાવડો મળ્યો આ આજ, રે'તી હતી જે ખેચાતાંણુ. શીં ૪

દંપતી—જગતપતિ શ્રી મુદાસુખકંદજયો જયો શ્રી

મરદેવીનંદ, નીરંજનનીર મમ અકલ સરપ.

લોક અલોક પ્રકાશકજીવ, તુંહી ભવ ભંજન.

રંજનદેવ, આહુ અમે ચર્ચુ કમલની સેવ. ૧

તુંહી દુઃખ દાળ પ્રભપત્ની પાળ,

થાયે તુજ ધ્યાનથી મંગળમાળ;

માગુ હું બોધ બીજ જગચંદ,

કૃપાળુ નીવારી એ ભવદુખદંદ. ૨

મેં જનું જહાંજી કુંજલાના નહી આજા. તાલ દાદરો.

ચંદરાજ—માહારાજ આજ એ કરો ગુન્હો બક્ષીસરે,

આવ્યા એ શરણુ આપણે ન છેદો શીસરે. માહાં ૧

બુરો કરે બુરાઇ તોપણુ ગુણુ લીજીએ,

એ ઉપગારી આપણા છે કરણુ કરીજીએ. માહાં ૨

ગુણુ કરે અવગુણી ઉપર તેના હોએ વખાણુ,

ઉગારશેા જો એહને વધશે શોભા સૂઝણુ. માહાં ૩

ધણુ યયું જો જાણુશે તોનહી કરે એ કામ,

દુઃખી ખીયારા એહ છે શુ પ્રસન યાઓસ્વામ. માહાં ૪

દુહો.

(ગુણાવળી પત્ર વાંચે છે).

ગુણાવળી—સ્વરતી શ્રી આભા વિશે, ગુણાવળિ ગુણુ વંદ

અખંડ એવા તન તુમ રહો, એ આશીસ અમદ. ૧

હોરી. કાફી.

સહાય થયા છે પ્રભુ પ્યારી,

ચીંતા દેજે મનથી વીસારી. સ.

નવ વરસે હું પોંહચો વીમળાપુરી,

(૩૫)

સીવગાલા સંગે સારી;
 પ્રેમલા પત્નીએ કર્યો નર રૂપે,
 સુખ ભોગવું છું બારી; એ છે નૌતમ નારી. સ. ૧
 આવીસ આભાએ-વાગતે ઢાલે,
 રાજ્ય કરીશું સુધારી;
 દુરી જન રે'શે ચક્ષુ ચોળીને,
 સજ્જનને સુખકારી, વાત કહું વીસ્તારી. સ. ૨
 સ્નેહ તમારો અતીશે સાંભરે,
 ખટકે કાળજમાં કટારી;
 લેખે દીવશ થશે જ્યારે મળીશું,
 થઈશ લારે આભારી. પ્રેમ પંથની બલીદારી. સ. ૩
 ન બને લખતાં કાગળ નાહનો,
 સાંભળે પ્રાણપ્યારી;
 દુર થકી પણ જાણું હજુર હું;
 નથી જરીએતું ન્યારી. સલ કહું છું, પીયારી. સ. ૪
 બે'ત.

વીરમતી—(કોપમાં) અરે શું બુલ્યો ગમાર,
 કર્યો તો જે કુકડો મેં;
 આભાપુરીમાં રાજ કરવાની હુંશ રાખી છે તેં,
 પણ જીતે ખાવા ક્યાંથી મળે નાગરવેલનાં પાન,
 છોડીશ નહીં હું તને લેઈશ તારો જાન.
 સંભાર તું વેલો તારો ઈષ્ટદેવ,
 જોડે કેવી દાખવે છે ક્ષત્રીવટ દેવ.

ચંદ્રરાજ—સૂણો માતાજી ન ધરો મુજથી રોશ,
 નથી કાંઈ બગાડ્યું તમારું ને કરો છો જોસ;
 મુજથી લડતાં જો લાગે છે સાર,
 તો થાઓ વે'લા એમાં ઈસ્ટ શું સંભાર.
 કર્યાં છે પગલાં તેથી કરશે કાંક નવાઈ,
 જાણું છું તમારા ગુણ કહું શું જીભે ગાઈ.
 સ્વાનની પેઠે જાણો તાણું છું વીશ્વનો બાર,
 પણ હાલી ઠકુરાર્થ ફાગટ ફાંટમાં છાંણું તે પ્યાર.

ત્રેમલા— “રામતોરે નામકી લે મોઝે લાગી.”

પતી મા'રા કેમ ઉદાશ છો આજે, દીક્ષ ગભરાવ્યું કુણું કાળે. પતી .
 સહી તો સાંભચું છે નીજ પુરવણી, પ્રથમની જે પટરાણી;
 શું સોરઠની ગાયા તજી સ્વામી, નૈત્રમાં દીસે છે પાણી. પતી. ૧
 પ્યારી ગુણાવણી જો ચીત ચઢી હોય, તો તેડવો છઠાં વા'લા;
 વચન ન લોપીશ તેમનો હું જરી, કહું છું કરી કાલાવાલા. પતી. ૨
 મુજ પીતુ તુમને રાજ્ય સુપે છે, તે તજીને શું જાશે;
 મુખ આવ્યો તે કવચ ન મુકો, લાગ મળ્યો છે ખાસો. પતી.

ચં ૬— દુહો.

સાંભળ હે ચંદ્રાનને, પ્રજા ભૂપવીણ સાંહ;
 ગયા વીના ચાલે નહી, પત્ર આવ્યો છે યાંહે. ૧

મકરંદવજ તથા સ્ત્રી— “પડવાની પણ પ્રીત.”

(ચંદ્રરાજને કહે છે.)

આ અર્જ મુણો માહારાય, મોપું છું તન ચારે,

એની લાજ તમારે હાથ, રાખજો શુ દ્યારે. ૧
 છે લાડકવાઈ અલે'તી, નથી રહી ન્યારીરે;
 કદી ચુક પડે તોય આપ, યાજો ભારીરે. ૨
 મુકતા એને પરદેશ મન નવી ચાલેરે,
 પણ પીડિસ'ગે જતાં જીમ, આડી કુણુ ખાલેરે. ૩

(પ્રેમલાને)—લાખેણી વધારજો લાજ, સાસરા માંહેરે.
 પ્રીતમનું જાળવજો મન. અધિક ઉછાહેરે. ૪
 વળી શોકમથી સંપી ચાલજો, મુજ બેટીરે;
 શું શીખામણુ દી વીશેષ, ગુણની પેટીરે. ૫
 કુળ ધર્મ નીતી સુત્રીવેક, રાખજો રદ્યેરે,
 તેથી કાર્ય થશે સહુ સીધ વર્તજો એવિધિએરે. ૬
 શેઠ કેરી શીખામણુ સાર ઝાંપા સુધીરે;
 માટે કરજો કોડ કલ્યાણ, વીનયે વીલુંધીરે. ૭

કલ્યાણની ગજલ.

ગુણાવલી—“આંદકીન્નુદાર્ધમે અથ જનમેરી જાતીહે.”
 મુજને કોઈ મેળવો સખી ચીતનોચોર તે આ સમે.
 કંદર્પ કુર સુર શત્રુ અહોનીશ એ અતીસે દમે. મુજને
 સાચી મારી પ્રેમલા બે'ની માનવ કીધો કંતને,
 પણ એક વાતે શોકલડી થઈ બોળવી રાખ્યો આવાસમે. મુ. ૧
 પીડિડો પણ થયો નીરનેહી દુઃકર દુર પંથે વસ્યો,
 મનહું નહી પો'ચે તીલાં પાંખી ન આપી પ્રભુ તમે. મુ. ૨

(પતીને)—સમુરતજે સદને રે'તું તે અધમ કથું છે શાસ્ત્રમાં,

પશુ પરણી ધરણી તજીને સોરઠમાં સાહીબા કેમ ગમે. મુ. ૩
 નીચે નવીન વા'લું વીશ્વમાં લાગે જીવું અળખામણું;
 પુનમનો ચંદ્ર પેખે નહી, સહુ ખીજ વીસોડે આકાસમે. મુ. ૪
 થઈ હતી વા'લી સાસુને, તજી હશે તે રોસથી;
 કે કુકંટ થયા લાજ તેની, આવતી હશે મનમે. મુ. ૫
 તંબોળીના પાનની પેરે, પીળી થઈ હું પાતળા.
 તુમરે વીયોગના તાપમાં, જળું છું મુરી તનમે. મુ. ૬
 છો છોગાળાજી ચતુર, નીપટ નઠોર ન થાઈએ;
 મુકું કાસ્ટને નીરક્ષર, ભાગી પડે પશુ નહી નમે. મુ. ૭
 મહેર કરીને મોહના આવો, હવેરે ઘણી થઈ;
 નથી રે'વાતું નાથજી મનકુ, તુમ પ્રેટે ભમે. મુ. ૮
 શાંત તજીને શાંત કરો, કાંતાને જીવવજી બલા;
 માફ માયુ આપ પાસે, આવી રમાડો રંગમે. મુ. ૯

એક ચતુર નાર કર કરકે સીંગાર.

નગરનાલોકો—થયો જે જે કાર, આજ દારો દાર,

મીઝી દારોદાર, ગુંથુ ગાય નાર;
 આન્યા વીશ્વાધાર, ઉમંગ અપાર. થયો. ૧
 અવતાર સાર, ગણો આ નીરધાર;
 દેખ્યો દુષ્પ દારનો, આજ દેદાર;
 નમો વાર વાર, તજી અન્ય વીચાર. થયો. ૨

વીનતી ધરજો ધ્યાન. એ રાહ.

જે જે જે જગનાથ નમન તને. જે

લીલા તારી દીસે બારી, તરણ તારણ બવપાય. ન.

સહુ સુખ કરજે આપદ હરજે, કરજે અનાથ સનાથ. ન.

જગદાનંદન કરીએ વંદન, હેતે જોડી હાથ. ન.

આર્ય બાળની યુક ક્ષમા કરી, સ્વીકારજે ગુણ ગાય. ન.

આપ ધર્મવીણ અન્ય મતોમાં, બીતે બીડાવી પાય, ન.

માગી એહું આપ હજુરે, દેજે તુજપદ સાથ. ન.

સમાપ્ત.

જાહેર સ્વર.

આ પુસ્તક નિચેના ઠેકાણેથી મળશે.

અમદાવાદમાં--પ્રસિદ્ધ કરતા પાસેથી ઠે. સામજાની યોજનામાં.

ખેડામાં--શ્રી જૈનોદય સભામાંથી મળશે.

દેશાવરના અગ્રણ્ય મહાકાવ્યે અગાઉથી પૈસા મોકલ્યા શીવાય મંગાવવાની તસ્તી લેવી નહીં નહીતો વેલ્યુપેબલ કરી મોકલવામાં આવશે.

ચંદરાજ અને સતી ગુણાવલી નાટક (મોટું) ૦—૮—૦

સંગીત શ્રીપાળ ચરિત્ર નાટક છપાય છે. ૦—૩—૦

સંગીત ત્રિજ્ઞાવતી નાટક. ૦—૩—૦

ધ્રુવ ચરિત્ર નાટકનાં ગાયનો. ૦—૨—૦

પ્રલાદ ચરિત્ર નાટકના ગાયનો. ૦—૨—૦

હરપાળ ચરિત્ર નાટકના ગાયનો. ૦—૨—૦

લી. શેવક.

શા પ્રેમચંદ વીરચંદ.

મુ. અમદાવાદ ઠે. સામજાની યોજનામાં.

